

Bir Avuç Toprak

– Şiirle.ŞAIRİ · 09 Haziran 2014

BİR AVUÇ TOPRAK

Biraz düşünelim, "Bir avuç toprak neler vermez ki Ademoğluna ?"

Yaratıldığı günden beri toprakla iç içe olan, toprağı işleyen ve toprağın bize verdiği nimetlerle yaşamını sürdüren bir nesil olarak...

Evvelinden beri sevdiğim Aşık VEYSEL dizeleriyle, sizlere bir avuç toprağı anlatmak istiyorum...

"Dost dost diye nice nicesine sarıldım
Benim sadık yârim kara topraktır
Beyhude dolandım, boşa yoruldum
Benim sadık yârim kara topraktır"

Değerli ozanımız Aşık Veysel, kimbilir neler anlatmak istemiş bu dizelerinde...Öyle ki can deyip candan öte bildiklerimiz değil midir bizleri hep sırtından vuran? Ömür toprak üstünde, beyhude ve gündelik işlerle sürüp gitmiyor mu?

"Koyun verdi kuzu verdi süt verdi
Yemek verdi ekmek verdi et verdi
Kazma ile döğmeyince kıt verdi
Benim sadık yarım kara topraktır "

İşte bu mısraları ile ozanımız toprağın işlenince her türlü nimeti bize verdiğini ne kadar da güzel anlatmış...İşlenmeyen herşeyin zamanla kıtlaşacağı saklı bu dizelerinle...Öyleyse toprağı işlemeliyiz değil mi?

Bir avuç toprak, herşeyin başlayıp, herşeyin sona erdiği bu şey nasıl olurda kimine hiçbirşey vermez bu dünyada...

İnsanoğlu var olduğu günden beri merakla işlemiştir toprağı...Toprak ki ekmektir, meyvedir, sebzedir, çiçektir...Toprak ki bizim gelecek neslimize bırakabileceğimiz en değerli varlığımızdır...

Neler yetişmez ki bir toprak parçasının üstünde..Toprak ki vatandır, en kutsalımızdır...Bir avuç toprak uğruna atalarımız kan dökmemiş miydi senelerce...Şehitlerimiz toprağı kanlarıyla sulayan, bir avuç

toprak altında yatan şehitlerimiz....

Bu sıralar sadece şunu düşünmekteyim: Üzerinde yaşayıp, her türlü nimetinden faydalandığımız bu toprak parçasını insanlar neden güzellikler için kullanmıyor da sürekli yapaylaştırmak için kullanıyor?

Beş katlı bir apartmanın en son katında oturuyorum..Apartmanımız hayli tepe bir yerde ve deniz manzaralı olmasına rağmen anbean yeşil alanlarımıza dikilen siteler sebebi ile artık bırakın denizi, mahallemizde tek bir çiçek bile göremez olduk...İşin kötü yanı çevremizde geçen her saniye kirlenmekte...

Geçen gün biraz toprak bulabileceğim bir yer var mıdır acaba diyerek mahallemde arkadaşlarımla gezintiye çıktım...Niyetim, menekşelerimin saksını büyütme ama arkadaşlarımla yaptığım bu ufak gezinti sonucunda bir avuç toprak bile bulamadım ne yazık ki....Tabi sonra çareyi toprak satan bir çiçekçiden bir kilogram kadar toprak almakta buldum...Nitekim çevremiz o kadar betone olmuş ki, bir kilogram toprağa on tl ödeyerek çıktım çiçekçiden...Sanırım o fiyata bir menekşe de alabilirdim...

Babamın bir sözü geldi aklıma, " Çiçekleri, hayvanları ve kitapları sevmeyen insanları sevemez'.

Bu arada sanırım bu irsiyetin yanında babamdan bana geçen bir duygu karışımı...Kitaplarla aram her zaman iyi olmuştur...Çünkü baba evim tam bir kütüphane...Şiir kitaplarından tutunda ansiklopedilere kadar her türlü kitap babamın güzide hazinesidir...Babam öğretmendir, benim ilk öğretmenimdir. Bende yavaş yavaş, ilk olarak şiir kitaplarıyla başladığım birikimime günbegün bir yenisini eklemekteyim...Zira okumak en haz aldığım şey...

Sanırım hayvan sevgimde babaevinden kalma...Küçüklüğümde evde beslemediğim hayvan kalmadı diyebilirim...Kanaryasından tutunda tavşanına kuzusuna kadar...Sevgiyle hayvanlarla bile empati kurulabileceğini bu yüzden çok iyi bilirim...Çoğu insan bunu anlayamasa da...

Evet bu iki olgunun yanısıra çiçek sevgim ise bambaşkadır benle...Çünkü elimde ve evimde veya gittiğim yerde bir çiçek görürsem ilk işim o çiçekle konuşmaktır...Ama ben geçen gün ona bir avuç toprak veremediğim için menekşemle konuşamadım...Her ne kadar saksısını değiştirip, günlük su ihtiyacını karşılamış olsam bile bana boynunu büktü nedense...Belki de binalara kızıyor, cama vuran güneşi engelliyor diye, bilemiyorum...

Uzun uzun düşündüm menekşemle muhabbet ederken, dünyamıza neler oluyor diye...Ve muhabbet sonrası anı defterime bunlar düştü kalemimden...İsterdim ki toprağa tohum düşsün ve yeşersin ellerimizden...Daha yaşanılabilir bir dünya için toprağımızın kıymetini bilelim....

İnanın korkar hale geldim...Sanırım bu gidişatla ölülerimizin üstünü örtecek toprağı da bulamayacağız...

ELİF KESKİN KARABULUT/ GÜNDELİK GÜNCE...